

VII Czwartek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 17,20-26): To powiedzia? Jezus, a podniós?szy oczy ku niebu, rzek?: «Nie tylko za nimi prosz?, ale i za tymi, którzy dzi?ki ich s?owu b?d? wierzy? we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby ?wiat uwierzy?, ?e? Ty Mnie pos?a?. I tak?e chwa??, któr? Mi da?e?, przekaza?em im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby si? tak zespolili w jedno, aby ?wiat pozna?, ?e? Ty Mnie pos?a? i ?e? Ty ich umi?owa? tak, jak Mnie umi?owa?e?.

Ojczy, chc?, aby tak?e ci, których Mi da?e?, byli ze Mn? tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwa?? mojt?, któr? Mi da?e?, bo umi?owa?e? Mnie przed za?o?eniem ?wiata. Ojczy sprawiedliwy! ?wiat Ciebie nie pozna?, lecz Ja Ciebie pozna?em i oni poznali, ?e? Ty Mnie pos?a?. Objawi?em im Twoje imi? i nadal b?d? objawia?, aby mi?o??, któr? Ty Mnie umi?owa?e?, w nich by?a i Ja w nich».

«Nie tylko za nimi prosz?, ale i za tymi, którzy (...) b?d? wierzy? we Mnie»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiejsza Ewangelia zawiera solidny fundament zaufania: «Nie tylko za nimi prosz?, ale i za tymi, którzy (...) b?d? wierzy? we Mnie» (J 17:20). To Serce Jezusa, w blisko?ci ze swoimi, otwiera przed nimi niewyczerpane skarby mi?o?ci. Chce wzmocni? ich serca zasmucone powiewem po?egnania, którym tchn? s?owa i gesty Mistrza podczas Ostatniej Wieczerzy. To niezawodna modlitwa Jezusa, która wznosi si? za nimi ku Ojcu. Ile pewno?ci i si?y znajd? w tej modlitwie pó?niej w swej apostojskiej misji! W?ród wszystkich trudno?ci i niebezpiecze?stw z jakimi si? stykali, ta modlitwa b?dzie im towarzyszy? i b?dzie ?ród?em si?y i odwagi, by dawali ?wiadectwo o swej wierze po?wi?caj?c swoje ?ycie.

Kontemplacja tej rzeczywistości, tej modlitwy Jezusa za swoich uczniów, musi dotrzeć także do naszego życia. «Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy (...) będą wierzyli we Mnie». Te słowa rozbrzmiewają przez wieki i docierają, z taką samą intensywnością z jaką zostały wypowiedziane do serca wszystkich i każdego z wierzących.

We wspomnieniach ostatniej wizyty św. Jana Pawła II w Hiszpanii, odnajdziemy w słowach Papieża echo modlitwy Jezusa do swoich uczniów: «Z otwartymi ramionami noszę was wszystkich w sercu — powiedział papież do ponad miliona osób. Wspomnienie tych dni będzie modlitwą z prośbą o pokój w braterskiej koegzystencji, wsparty chrześcijańską nadzieją, która nie zawodzi». I dodatkowo, inny papież wystosował apel, który pomimo wieków dociera i do naszych serc: «Nie ma chorego, który zostałby pozbawiony zwycięstwa krzyża, ani nikogo, komu nie pomogłaby modlitwa Chrystusa. Bo jeżeli pomogła tym, którzy uczyli się z Nim, o ile więcej korzystna będzie dla tych, którzy stają się Nim?» (św. Leon Wielki).